

om Leiligheden som „de Gamle“ havde. De fremstillede Leiligheden som en Dvinde, der havde en skalbet Nakke, og kun een Haarlot i sin Bænde, og, naar denne Leilighed ikke blev greben i det samme Dieblit, hun gif forbi, saa var det ikke siden muligt at gribe hende. Men den ærede Finansminister har sagt, at denne samme Leilighed havde vist sig tre Gange tidligere, og han maa altsaa have et ganske andet Begreb om Leiligheden og det beleilte Dieblit, end de Gamle havde; thi de meente, at den kun viste sig een Gang. Nu viser denne Leilighed sig for fjerde Gang for Finansministeren (Patter), og jeg finder, hvad der saaledes kommer igjen 1, 2, 3, 4de Gang, det kan ogsaa komme igjen, 5, 6, 7, 8de og 10de Gang. Jeg finder altsaa ikke, at vi skulle lægge altfor megen Vægt derpaa, naar den ærede Finansminister siger: „Nu er Dieblittet der, og dersom vi ikke gribe det nu, kommer det aldrig mere igjen. So, det kommer sikkert igjen; ligesom det før er kommet igjen, kommer det ogsaa igjen i Fremtiden (Patter); jeg er ganske overbevist om, at det virkelig vil komme igjen; thi ere vi Herrer over Forholdene, hvilket der jo ogsaa paaastaes, saa behøve vi ikke „at holde det for et Nov“, og vi behøve ingenlunde at forhaste os. Der er fra Ministerbanken gjentagne Gange yttret: Hvad vil Europa sige, naar denne store og mærkelige Begivenhed spørges af Europa? Europa feer med Rolighed paa alle de Forandringer, der ere skete i Frankrig. Den gamle bourbonske Linie blev jagen bort, den yngre bourbonske Linie blev jagen bort, der kom en Præsident, og denne Præsident er bleven Keiser under Navn af Napoleon den Tredie. Europa ryster paa Hovedet, men forholder sig ganske rolig (Patter). Men vil man sige: „Da det er de store mægtige Stater; men det er en anden Sag med smaa Stater; de maae bøie sig under de store; de have ingen Billie; de stikke i de Andres Lommer; de maae løbe omkring og lytte til Cabinetterne; hvad der tales; de have ingen Selvstændighed;“ saa siger jeg: „See til Schweiz, og det er dog et lille Land saavel som Danmark! Alle ville vistnok huske Bepægelsen i 1847, hvorledes de demokratiske Cantoner paatvang de aristokratiske Cantoner

Forandringer i deres Regjeringsform. Europa rystede lidt paa Hovedet; der kom Noter fra Østerrig og fra Frankrig, men man lod Schweiz selv ordne sine indre Anliggender, og saaledes troer jeg, at ethvert selvstændigt Folk, naar det kun er kraftigt og modigt, meget godt kan ordne sine egne Anliggender, uden at Europa griber forstyrrende ind (Hør! Hør!). Europa er en bedaget Dame (Patter), og hun er ikke saa hastig med at forløbe sig; hun skønner ogsaa paa mandhastig Færd, hvad enten den øves i Krig eller Fred; hun skønnede paa, dengang vore Søner kæmpede mod Dyrererne og mod de indtrængende Starer; hun brugte alle sine Tungemaal, ikke alene det Franste, der ret er egnet til Complimenter, men ogsaa russisk for at ophøie deres Bedrifter. Det lod fra den ene Ende af Europa til den anden: „Det var en herlig Seir ved Fredericia og ved Idsted!“ Men nu siger man, hvad ville Magterne da sige, og hvad vil Europa da sige, naar vi her i denne Sag ikke ville følge det hvide Ministeriums Udcast, men derimod Uddalgets Mening. Jeg troer, at Europa holder ligesaameget af selvstændige, kraftfulde og modige Mænd i Freden som i Krigen; jeg troer, at Europa netop holder af, at man aabent, usorbeholdent uden utidig Frygt yttre sin Mening, og det troer jeg visstelig de Mænd have, hvis Forslag ligger for os; Europa holder meget af Ministeriet Bluhme; thi det har jeg hørt saa ofte, at jeg ikke kan Andet end troe det; men om Europa just derfor vil fare i Garniss, fordi der er Mænd, der tør tale mod Ministeriet Bluhme, der tør stemme imod Ministeriet Bluhme, det troer jeg ingenlunde. Jeg troer, at Europa finder, at Ministeriet er gaaet lidt bagvendt frem i denne Sag; thi hvor meget man end kaster denne Dame Sand i Dinene, saa forstaaer hun sig dog nok paa, hvorledes en Sag skal ret begyndes. Hun havde vistnok fundet det i sin Orden, om man først havde forelagt Fællesforsætningen, og da siden var kommet til det Administrative, da vilde det være kommet paa en naturlig Maade; altsaa er jeg ganske rolig for hvad Europa vil sige, men vi have andre Hensyn at tage, foruden Hensynet til Europa, nemlig Hensynet til Danmark, og